

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Георги Стефанов Иванов, преподавател във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий”, с научна специалност „Гражданско и семейно право”, член на научно жури по конкурс на СУ „Св. Климент Охридски” за заемане на академичната длъжност „доцент” по професионално направление 3.6. „Право” на основание Заповед № Р038-410/18.06.2018г. на Ректора на СУ „Св. Климент Охридски”.

Уважаеми членове на научното жури,

В конкурса за доцент, обявен в ДВ, бр. 44 от 29.05.2018г., като кандидат участва гл. ас. д-р Красимир Любенов Димитров.

I. Красимир Любенов Димитров е роден през 1967 г. в гр. Монтана. През 1992 г. завършва ЮФ на СУ „Св. Кл. Охридски” с ОКС „магистър по право”. През 2011 г. придобива ОНС „доктор по право”, а от 2013 г. е доцент по „Гражданско и семейно право” в РУ „Ангел Кънчев”.

През 2002 г. д-р Димитров е избран за асистент в катедра „Гражданскоправни науки” към ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски”, където води семинарни занятия и изнася лекции по „Семейно и наследствено право”. Изнася лекции и в други висши училища по „Облигационно право” и „Нотариално право”. Участва в създаването на две правни клиники към ЮФ на РУ „А. Кънчев” и на една към ЮФ на УНСС. С това са изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 2, б. „а” ЗРАСРБ и чл. 53, ал. 1, т.2, б. „а” ППЗРАРБ. Преподавателската дейност на кандидата е в съответствие с обявения конкурс.

К. Димитров е бил зам.-декан на ЮФ при РУ „А. Кънчев”, а понастоящем е негов декан.

К. Димитров е член на Комисията за защита на личните данни в периода от 2002 г. до 2014 г. През периода 1997-2001 г. и от 2009 г. до 2016 г. е сътрудник към Комисията по правни въпроси на Народното събрание, а от 2017 г. – на Комисията по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление. Бил е член на работни групи за изготвяне на законопроекти. От 2016 г. е председател на Асоциацията на търговските арбитражи.

II. За участие в конкурса кандидатът е представил една самостоятелна монография, пет статии (две от които в съавторство) и едно учебно пособие. Не са представени публикации в чужбина.

1. Монографичният труд „Нотариални производства”. С. 2018 (в обем от 151 с.) е резултат от дългогодишната работа на кандидата в областта на нотариалното законодателство, теория и практика. Разгледани са удостоверителните и неупровержимите нотариални производства и общите правила за тях, както и отделните производства по издаване на нотариален акт за правна сделка и констативен нотариален акт, видовете нотариални заверки, особеностите на нотариалното завещание, обявяването на саморъчното завещание и отмяната на завещание с нотариален акт, нищожните и неистинските нотариални удостоверения, тяхната поправка и обезсилване. В труда са взети предвид основните съчинения в нашата материалноправна и процесуалноправна литература по отнасящи се към темата въпроси и е направен критичен анализ на нотариалната и съдебната практика. Разгледани са и някои несъвършенства на нотариалното законодателство, което е проследено в неговото историческо развитие и реформиране. Аргументирани са и някои

предложения de lege ferenda. Като по-конкретни научни, научно-приложни и приложни приноси на автора могат да се посочат:

- изводът за разширеното прилагане на нотариалните производства след влизане в сила на Закона за нотариусите и нотариалната дейност, по чийто ред се извършват не само удостоверявания, но и действия, които имат неустоверителен характер (напр. при даване на справка по нотариалните книги);

- приносен характер има и изясняването на редица въпроси относно правомощията на помощник - нотариуса, както и на нотариалната компетентност на съдията по вписванията, органите на местната администрация, българските дипломатически и консулски представители в чужбина и на капитаните на български кораби, намиращи се извън териториалните граници на страната. Същото се отнася и за проведеното разграничение между район на действие и местна компетентност на нотариуса, както и между тези на другите органи (лица), които имат нотариални правомощия според нашето законодателство. Разгледани са и хипотезите, при които страна в нотариалното производство и участник в него не съвпадат;

- достойнство на монографичния труд е също направената съпоставка и отграничение на нотариалния акт за правна сделка от констативния нотариален акт според тяхната правна същност, предмет и последици. Акцентирано е върху значението на писмените доказателства в производството по обстоятелствена проверка, което с основание е квалифицирано като най-специфичното нотариално производство, тъй като в него дейността на нотариуса се доближава до тази на съда (до правораздаването);

- като научно-приложен принос на автора следва да се определи анализът и съпоставянето на хипотезите по чл. 37 ЗЗД (относно формата на

упълномощаването за сключване на договор в нотариална форма) и по чл. 39, ал. 1 СК (относно формата на брачния договор), при които на нотариално удостоверяване подлежат както подписа на упълномощителя (подписите на страните), така и съдържанието на двата акта (сделки). Подкрепа заслужават и изводите на автора относно регистрационния номер за удостоверяването, както и за подреждането на брачните договори във водените от нотариуса книги;

- приложен приносен характер имат и аргументираните от автора предложения за практическо решаване на проблемите при връчване на нотариална покана, когато нейният адресат не може да бъде открит на посочения адрес или не е осигурен достъп до даден имот на съответния адрес;

- достойнство на монографичния труд е изясняването на производството за отмяна на завещание с нотариален акт, за което липсват специални разпоредби, както и отграничението му от производството за съставяне на нотариално завещание;

- приносен характер има и изследването за нищожните нотариални удостоверявания и връзката им с нищожността на сделките, както и това за поправката на нотариален акт за правна сделка, чиято нормативна уредба е твърде лаконична. Интерес съставлява и направеното разграничение между поправка на проект на нотариален акт и поправка на окончателен нотариален акт, както и определянето на компетентния за внасяне на поправката нотариус в зависимост от вписването или невписването на сгрешения нотариален акт.

2. Представените за участие в конкурса статии са в областта на нотариалното и семейното право, като някои от тях по-обстойно (позадълбочено) разглеждат засегнати и в монографичния труд въпроси. С

приносен характер от научен и научно-приложен аспект са изследванията на кандидата относно процедурата по вписване на актове в различни съдебни райони, както и относно страните и участниците в нотариалното удостоверяване на договора за аренда в земеделието. Приложен принос има направеният от автора извод, според който задължението на нотариуса да извърши проверка за наложени обезпечителни мерки по Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество е нотариално действие от категорията на проверките, което се извършва в определени нотариални производства, както и този за проверка за наличието или липсата на учредена ипотека. Интерес съставлява и изследването за въздействието на безработицата върху семейните отношения (сключването на брак, раждането на дете, осиновяване, настойничество и попечителство).

3. Представените две глави от учебното помагало „Правна клиника. Практическо ръководство.” С. 2006 (в съавторство) разглеждат нови за нашата юридическа литература въпроси по методологията на клиничното обучение и обезпечаване на дейността на правните клиници. Изложени са аргументи в подкрепа на тезата, според която правните клиници са успешен модел, както за практическото обучение на студентите, така и за представяне на безплатна правна помощ на лица в неравностойно социално положение.

III. По повод представените за участие в конкурса материали на кандидата могат да се направят и няколко критични бележки.

Монографичният труд би имал по-голяма научна и практическа стойност, ако в него бяха разгледани и нотариалните удостоверявания с търговскоправни последици (на дружествени договори на СД и КД, решения на общи събрания на ООД, договори за прехвърляне на търговско

предприятие и на дружествен дял в ООД, упълномощавания на прокурист или търговски пълномощник). Не е разгледано и предизвикващото редица въпроси съставяне на констативен протокол от нотариус за заседание на общо събрание на АД.

Не е направено сравнителноправно тълкуване с оглед нормативни разрешения и практики на други държави, както и не е цитирана чуждоезична литература, въпреки че такава е посочена в библиографската справка.

Не е намерено точното систематично място на някои противоречиво разрешавани в доктрината и практиката хипотези, които са разгледани под линия, а не по-подробно в основния текст (напр. относно родството между страна в нотариалното производство и свидетелите на с. 76, относно съвместно извършвани производства от нотариус и помощник-нотариус на с. 131 и др.).

IV. Въпреки направените бележки и на основание преподавателския опит, достойнствата на представените за участие в конкурса публикации и личните качества на кандидата, може да се даде заключение, че гл. ас. д-р Красимир Любенов Димитров отговаря на нормативните и съдържателните изисквания за заемане на академичната длъжност „доцент” по 3.6. Право (Гражданско и семейно право) по обявения от СУ „Св. Климент Охридски” конкурс, поради което препоръчвам на научното жури да направи предложение пред Факултетния съвет на ЮФ при СУ да избере гл. ас. д-р Красимир Любенов Димитров на академичната длъжност „доцент”.

12.10.2018г.

Рецензент:

/проф. д-р Георги Стефанов/